

विषय - दर्शन

- २९.२ x ११ x ०.२ C.M.

पेज - ५

पञ्चकदाचित् सतादात्म्यारोपं ह्यस्ति स दृश्य

...

...

...

...

उलीकानिषु सतादात्म्यारोपेण परितः गमनं भवा
द्वायत्तचित्तेन

② कुवलयानन्दटीका

लेखक श्री मध्वसिंहचन्द्रभट्ट

पेज = १२

= ३५ x १३ x २ C.M.

विषयमित्रानंगत्वं च विवक्षितं तदुक्तं इत्यादि

...

...

...

...

श्री मध्वसिंहचन्द्रभट्टात्मन वैद्यनाथकृतानुवल्-
यानन्द व्याख्यालंकारचंद्रिका समाप्ता

नचकदाचिन्सत्तादात्म्यारोपं प्रति सदध्यस्तत्त्वज्ञानस्य कारणत्वेनाली
 कस्य सदध्यस्तत्त्वासंभवेन सत्तादात्म्यारोपस्यापि तत्राभावेनाली ①
 कस्य पक्षतावच्छेदकनाक्रांतत्वेन बाधाभाव इति वाच्यम् सत्ता
 दृशकाप्यकारणभावेमानाभाव इति वाच्यम् धर्मिरूपेण प
 रिणाममानाविद्यात्वं यत्र तत्रैव तानि सत्तादात्म्यरूपेण
 परिणाममानतन्मिति नियमात् अलीकरूपेण परिणामा
 मानायात्र विषयाया एवाभावात् अतएव तत्र सत्तादात्म्या
 रोपस्याप्यसंभावात् पक्षतावच्छेदकानां क्रांतत्वान्न बा
 ध इति

घटः सान्निहितिप्रतीतेः तत्तात्पर्यं १
 सत्त्वेन प्रतीत्यर्हत्वं नाम सद्रूपचिन्तादात्म्यं व्यावहारिकघटादौ तु व्याव
 हारिकं तादात्म्यं प्रातीतिकरजतादौ तु प्रातीतिकतादात्म्यम् इति व
 लुति एवं च यथा शुक्तिरूप्यं सदिति प्रतीत्या शुक्तिरूप्ये सत्तादात्म्यं २
 संभवात् तस्य च पक्षतावच्छेदकाक्रांतत्वात् निष्पत्त्यस्य तत्रा
 नुमानात्पूर्वसिद्धत्वेन सिद्धसाधनवारणाय ब्रह्मप्रमातिरिक्ता
 बाध्यत्वं पक्षविशेषणम् तथा लीकं सदिति प्रतीत्याऽलीकेऽपि स
 तादात्म्यात्तेऽपि संभवात् ब्रह्मप्रमातिरिक्ता बाध्यत्वस्य चेद्विज्ञान
 त्वस्य तत्र वर्तमानत्वेन पक्षतावच्छेदकाक्रांतत्वात् निष्पत्त्यस्य
 तत्राभावेन बाधवारणार्थमपि किंचिद्विशेषणं कर्तव्यम्

सामान्यानुमाने शुक्तिरूप्यस्पृष्टांतत्वेनूतकारेणोक्तम् विशेषानुमाने
पटस्यैव दृष्टांतत्वं

3

स्वावद्देदकदेशकालावच्छिन्नस्वसमानापिकरपत्वनिकप्रतिबोति
 ता निलुपितानुयोगिताशास्त्रभावप्रतिबोतित्वं निष्पत्तात्वमिति प्रकृतं
 ते निष्पत्तात्वम् **उद्देश्यतावद्देदकतावद्देदकस्य विधेयप्रतिबोतितावद्देदकस्य च यत्रैकत्वं तत्र कदा नमाहायं तत्रेति उपनिषद्दितीयः**
घटकत्वं सप्रम्यर्थः तस्यान्व उपनिषद्भाष्यघटकभूताहेतुनिश्च
 यस्य हेतुविशेष्यक निष्पत्तात्वप्रकारक निश्चयत्वावच्छिन्नपूर्व
 कत्वमिति भावः **X** हेतुस्य निष्पत्तात्वं हेतुनिष्पत्तात्वम् **प्रम्यर्थस्य**
विशेष्यकत्वं निष्पत्तात्वप्रकारकत्वं च निश्चये विशेषणमित्यर्थः

५
 कालो गामानोत्वादित्यत्र सिद्धांतलक्षणस्याख्याप्तिः ज्योत्यसमा
 नाधिकरणीभूतो मः प्रलयकाले प्रलयतयाभावाभाजः तत्प्र
 योगितानवच्छेदकत्वात्तु गोत्वस्य ध्वंसेन सा कसत्पंताभाव
 स्य विरोधेन प्रलये गवात्पंताभावा सत्त्वात् न च देशिकविशे
 न श्रुता संवंधे वर्तमानेन ध्वंसेन सा कसत्पंताभाव निरोधात्सा
 ध्याभावस्यैकलक्षणपटकत्वान्तातिव्याप्तिरिति वाच्यम्
 प्राचां मते देशिकविशेषात्ता संवंधेनापि कालस्य ध्वंस
 वत्त्वेन तत्रात्पंताभावाभावात् पश्येवमाप्रिनातित्वाप्तिः
 कालिक संवंधेन गवात्पंताभावो यन्न तत्र देशिकविशेष

तन्मि अंक एव त्वविविन्नं चेतन्यं प्रमाणाचेतन्यम्
 अंतःकरणविविन्नं चेतन्यं प्रमाणाचेतन्यम् तत्र पथा
 तडागोदकं विद्वान्निगित्य कुल्यात्मना केदात्तविशेषतश्च
 देवचतुःकोशात्वाद्याकारेण परिणामते ~~सुखपरिणामो~~
 यतिरिति तस्यातेजसमंतःकरणमपि चतुर्गदिद्या घटा
 दिविषयदेशं गत्वा घटादिविषयाद्याकारेण परिणामते
 स एव परिणामो यतिरित्युच्यते अत्र मित्यादिस्यले

ननु लोहितं स्पटिक इत्यत्र स्पटिकरूपेण परिणामानायाश्चाप्य
विद्यायाः स्पटिकनिष्कलोहित्यतादात्म्यरूपेण परिणाममानस्यैव त्व
वालीकरूपेण परिणाममानाया एवाविद्यायाः अलीकनिष्ठस
तादात्म्यरूपेण परिणामसंभवाद्वाध इति चेन्न

10

तिष्मद्देशेनाऽखंडधीगोचर
 त्वमोक्षप्राप्तिमत्त्वोभय
 विधानेककर्मभेदः मोक्ष
 प्राप्तत्वावच्छेदेनाखंडधी
 गोचरत्वविधानमपि न
 संभवति उद्देश्यतावच्छेद
 कस्यविधेयपूर्ववृत्तित्वो
 भावात् अतः अखंडधी
 गोचरोद्देशेन मोक्षप्राप्ति
 मत्त्वं विधीयते तदपि न
 संभवतीत्याशयेन शं
 कते नन्विति
 विधेयतासंबन्धेन उद्देश्य
 विधेयभावावगाहिशाब्द
 बोधप्रतिविधेयधर्मिको
 द्देश्यतावच्छेदककालाव
 द्दिनत्वप्रकारकज्ञानस्य
 विशेष्यतासंबन्धेन कारण
 त्वम्

12

निष्प्रदेशेनाऽखंडधीगोचर
त्वमोक्षप्राप्तिसत्त्वोभप्र
विधानैकव्यभेदः सोदा
प्राप्तत्वावच्छेदेनाखंडधी
गोचरत्वविधानमपिन
संभवति उद्देश्यतावच्छेद
कस्यविधेयमूर्त्तव्यतित्वा
भावात् अतः अखंडधी
गोचरोद्देशेनमोक्षप्राप्ति
सत्त्वंविधीयते तदपिन
संभवतीत्याशयेनशं
कते नान्विति

विधेयतासंबंधेन उद्देश्य
विधेयभावावगाहिप्राद
योधप्रतिविधेयधर्मिको
द्देश्यतावच्छेदककालाव
दित्यप्रकाशकज्ञानस्य
विशेष्यतासंबंधेनकारणा
त्त्वम

कु.टी.

१

प्र७

स्मृत५

विप्रपामि त एनंगत्वं च विवक्षितं तदुक्तं रत्नादिश्रेणि रंगः स्यात् देवादि विषयोऽथ वाऽन्यां
गभावभावात् स्यात् न तदा स्यात् पिशब्दभाक् इति स्यात् न एव चाभि व्यक्तस्य रसत्वं पदाहुः धि२
कारणान्यप्यकार्षीणि सरुका रीणि यानि च रत्नादेः स्यात् पि नो लोके ता नि चेन्नाद्य
काव्ययोः विभावानुभावास्तत्कप्यंते व्यभिचारिणः व्यक्तः सतैर्विभावाद्यैः स्यात् पिभावो
रसं इति अभिव्यक्तानां च रत्नादीनां रसरूपाणां क्रमात् शृंगार हासं करुणारौद्रवीरभ
यान कवी भत्साद्भुत शान्त रूपादिशेषसंज्ञा बोध्या निर्वेदादिरिति निर्वेद ग्लानि शंका व्या
स्तथा स्तूपामदश्रमाः आलस्यं चैव दैन्यं च चिंता मोहः स्मृतिर्धृतिः ब्रीडा च पल्लता रु
र्ध्व आवेगो जडता तथा गर्वो विषाद ओत्सुक्यं निद्रा विस्मृतिरेव च स्वप्नो ववो भोमर्ष
श्चाप्यवहित्यप्रयोग्रता सति व्याधिस्तथोन्मादस्तथामरणमेव च त्रासश्चैव वित
र्कश्च विद्वेषाव्यभिचारिणः त्रपस्त्रिंशदमीभावांसमाख्यातास्तु नामतः इति भारतेनोक्ताः ताम

१

भावस्येति निर्वेदादे र्व्यभिचारिभावस्येत्यर्थः प्रत्यक्षप्रसुखाः प्रत्यक्षायाः तेचप्रत्यक्षानु
 मानोपमानशब्दार्थप्रत्यनुपलाब्धिसंभवेति ह्याख्याः विभावेत्यादिः रत्यादेरात्मवन्तो
 दीपनरूपाणि नापिकोचं द्रोण्यादीनि कारणानि काव्ये वर्तमानानि विभावयंती
 ति व्युत्पत्त्या विभावपदेनोच्यंते कार्याणि च कटाक्षरोमंचादीनि तथाविधान्येवा
 नुपश्चाद्भवन्ति इति व्युत्पत्त्या नुभवपदेन एषामेव कार्याणां रत्यादिनोत्पादने कर्तव्ये
 सरुकारिभूताभ्युत्कंठादीनि व्यभिचारिपदेन विशेषादमितः समंततः कायेस्यापि
 नंचारयंतीति व्युत्पत्तेः एवंचरतिराशर्त्तुनुरागादि बोध्यांतः करणवृत्तिः विकृतिवि
 दूषकादिचेष्टादर्शनजन्याचिन्तस्यविकाशरूपावृत्तिः तासः इष्टनाशानिष्टलाभा
 दिजन्याचिन्तवृत्तिः शोकः प्राप्तिश्चः आदिपदेन क्रोधात्साहचर्यमप्यनुगुप्ता विस्तप
 निर्वेदाख्यानां सस्यां परिग्रहः विशेषपदेन रत्यादेः स्यादित्वप्रयोजकं पुष्टत्वं कांता
 परि१

प्रांत रुणि विलुंठितुं किं ता पातः मिल्ला ता प्रांत रुणि नानु नरैरति च पलेः स नैरति त लै
 रामति शयेन लोले श्रुचलैरपां गैर्नेत्र प्रांतैश्चास्ति ता साध्या प्रोक्त रोमां चाः विस्मृतो पक्र ल
 मोलुठन रूपोपै सादशास्ति संती त्यन्वपः तत्र शृंगार रस स्या ननु बसुराज वनिता विष
 पत्वात् अनौचित्येन प्रवर्तिरित्याभासरूपत्वं त्वपीति अनिष्ट अभूत् पुपिसंग्रा ज
 नेतधिषयेति प्रभुविशयादि मत्तगणस्य पारतिस्तदुस इत्यर्थः अत्र शत्रुविषयकत्वं
 रूपानौचित्येन प्रवर्तितत्वात् भावस्याऽऽभासत्वम् पश्याम इति नापकस्य स्वमित्रं
 प्रति नापि कावृतांतस्योक्तिः सपितृस्त्रीस्थिते किमयं प्रपद्यते कुरुते पश्याम इत्य तत्
 मिप्रायेण मपास्येयं मौन रूपं लेखितमंगिकृतं पश्याम इति वदुवचनमसरवीस
 नाजामिप्रापम् एवं तपापि अपं खलु स होमां किं नालपति न भावते इति कोप आ
 श्रितः इत्यन्योन्यं परस्परं विल द्या लक्ष्य रदिता पादुष्टिः तत्र चतुरे सव्याजं निमित्तां

म लज्जादिगोपनैवहित्वा ल्योभावः देवतेत्यादि अपरिपुष्टत्वादेरुपलक्षणं रतिरिति च
 पुष्पासादेः अनौचित्येनेति एतच्चोदाहरणोदर्शयिष्यामः मुनिरिति कुंभसंभवोऽग
 त्यः एकचुलकेन समुद्रे पीपमाने तदंतरगतयोरवताररूपयोर्मस्य कूर्मयोर्दर्शनेन ग
 म्या रुतरसो मुनिः प्रभावातिशयप्रपञ्चसन्नततया तद्विषय इति पोषकत्वात्तदंगमि
 तिभावः अपमिति भूरिश्रवसाश्चिन्तनं हस्तमवलोक्य तदधुना मुनिः सपूर्वकीनुभूतोप
 कारः यः काचित्समाकर्षणशीलः नीवीवसनग्रंथिः तस्यां विप्रसन्नमोचकः इतिभावः स्मरमा
 तापाश्रंगारावस्थायां कुरुणारसपोषकः कदेति निमिषमिव दिवसान् कदानेष्यामीत्य
 न्वपः कीदृशः काश्यांगंगातीरे वसन् अवेष्ट्यादिक्रोशन् इत्यभेदेनान्वपः अत्युच्चा इति
 स्फाराविस्तीर्णः प्रसन्नो मिप्रसंशयामि भुवः पृथिव्याः इमां भुवं विभ्रतु धारयामास त्वत्प्रत्य
 र्थीति हेवी रसं त्रासतो भयात् वने सत्वरं गच्छतीति वप्रत्यर्थिनः शत्रवो वसुधारे शाभूयात्ते

सुख्यं एवमग्रेषु श्रुतं शास्त्रं अवगम्यति मतिः अहो कोपेपीति स्मरणम् अपगतकल्म
 वा कृते सुकृते धीर्षे पांते किं वदिष्यंति इति शंका स्वप्ने पीति दैन्यमृते चेतः स्वास्थ्यनुपे
 हीति धैर्ष्यं कः खलु पश्यो पुत्रातरुणः अधरंधास्यतीति पास्यतीति चिंता विप्रलं
 भो वियोगः इति पर्यायो क्रांतेति इन्द्रियाणां वर्गः समूहः मधुनि मधौ निर्ववारनिर्द
 ति प्राप कथं भूते संक्रांतं त्रिपशुखप्रतिविदे भानकोमलान् प्रपल्लवत्सुगंधौ स्वा
 दुनि आस्वादये प्रकृष्टनाटपुक्तभ्रमरपुते शीतस्य श्चेति अंधेन्द्रियतृष्णातज्ज
 त्प्रत्यक्षमलंकारः किमिति आराधूरे इतिलक्षणं संदिह्य काश्चित् वक्तव्यं वासि
 नां प्ररोदौ रदृश्यैर्विवोक्तैः नानाप्रियकथालापैर्विवोक्तौ नादरं क्रियेत्युक्तल
 क्षणेः ही व विशेषैर्मुखमिति निश्चयाप निर्णीतवान् इति प्रत्यक्षप्रकरणं पश्येति
 पद्याशब्दा अनुमानार्थः पद्याशब्दस्तु निर्दिष्टस्तुल्ययोगानुमानपौरिति विश्वको

तर व्याज सहितं तदिति एषि भव निमीषामिनेतुं रक्षामि मतस्तवेव रूपेण समः
 ममाप्रियो नलः पत्रिणा हंसे नपादेन विलित्य अदर्शि दर्शितः एकेति हे वीरक्षणा
 मात्रेण पुष्पप्रस्थाना द्रावी पो विरुल्लेशः तदसहि स्तु लोलाक्षी दपितां पश्यतस्तथा
 प्रोष्ठसंग्रामा उंवरं माकर्णयतः भवतः एका कपोलस्य लीला कृशी चं पुलकैः
 कुसुमायुधस्य मदनस्येष्टुधिः नृत्तमिव प्रव्यक्ता पुंखावली शरपुंख पंक्तिर्पत्रत
 प्याभूताऽभूत् अन्या द्वितीया जेतुर्जयशीलस्य मंगलपालिकाः मंगलरूपाः पालि
 काः कुशकादि निर्मिता भयपाश्वर्यस्य सत् वृक्षादि सुवर्णमार्गपालीति प्रसिक्ता तद
 भूदित्यर्थः अत्र प्रेमपदोक्ता पारतेरपरिपुष्टत्वात् भावरूपत्वं बोध्यं कर्तृकार्यमि
 ति शुक्रकन्यां देवपानी दृष्टवतो राज्ञोपपातेरियमुक्तिः अकार्यं ब्राह्मणकन्याश
 क्तिः शशलांश्च नस्य चंद्रस्य कुलनामवंशः अपवितर्कः तदुपसर्धेन भूपोप्रीत्यौ

कु. टी
४

स्थानकत्वात् इति बोध्यः एवं च लीपमानैरित्यत्रापि अप्रपञ्चकालः सूर्यास्तोत्थेयः सौ
मित्रेति विरहातुरस्य रासस्य लक्ष्मणं प्रत्युक्तिः अत्रापि अप्रपञ्चंद्रः कुरंगधारित्वादिति
प्रयोगः इत्यनुमानम् ताम्रितितारकाणां न्यासः सन्निवेशविशेषः शकटस्याकारं
संस्थानं आश्रितः तां रोहिणीं विजानीहि इत्यतिदेशवाक्यार्थज्ञानमिहोपमानं इयं
शकटाकारनक्षत्रपंक्तिः रोहिणीपदवाच्येत्युपमानम् प्रतिकरणात् अत्रेति अ
त्र एषु राजसुमध्यं मन्त्रममिवाति सुंदरं महीपतिं वेकटपतिं संतं वेदीत्याद्यन्वयः
दानवारिविष्णुः शैलराजं हरं धर्मशालिनं मदनशासकत्वात् प्रत्यक्षमिति सादृश्यादि
विशिष्टं विंशत्यक्षस्यापि फलायोगव्यवस्थितत्वेन कारणत्वादिति भावः फलेन
उपमिति रूपेण इत्युपमानं विवृण्वतेति कुमारसंभवे वटुरूपं हरं प्रतिपार्त्तव्या इय
मुक्तिः वटुदोषं प्रकाशयतापि सखलितांतः करणेन त्वया ईशं महादेवं प्रति एकमलक्ष्य एव

श्वात तथा च च बलजलदरुपोऽसौ व्योमः आकाशस्य रंध्रमवकाशं यस्मात्स्य गप
 ति यस्माच्च कीटमणयः खयोताः स्फुलिङ्गानां रूपं दधति यस्माच्च विद्युतरूपाभिर्वा
 लाभिः उल्लासिताः प्रकाशिताः परितः पिंगवर्णाश्च ककुभो दिशस्तस्मात्पथिकरू
 पाणां तरूणां खंडे समूहे स्मरलक्षणे दवान्तिर्लगत इति मन्ये इत्यन्वयः प्रयोगस्तु प
 थिकतरूखंडं स्मरद्यावानलवत् व्योमव्यापिजलदधुमवत्त्वात् इत्यादिर्वीध्याः पत्रे
 ता इति लक्ष्मीवच्च ~~च~~ चलादशोपासां ताः एताः कामिन्यो पत्रजनेभू लतां व्यापा
 रयन्ति प्रेरयन्ति तत्रैव भू संज्ञा विषय एव पयस्मादमी मर्मस्य शिर्षो वाणाः सततं
 पतन्ति तस्मान्मंडलीकृते चापे पुंविताः पोजितपुंत्वाः शरास्तेषु प्रैषन् च पलः करो
 यस्य तादृशः क्रोधनः स्मरः शासनमाज्ञातश्चारकः आलामग्रतो धावति इति सत्यमि
 त्यन्वयः अतिशयोक्तीति मार्ग एवेतदृशमध्यवसानादिति भावः प्रयोगस्तु ता एता
 श्च कीकृतचापसदापुतो धावदाज्ञाकरमदनकाः मर्मभेदिवाणा अपभ्र संज्ञा

श्रुत्यात्तीपादिरूपपा मकर्षेणशीघ्रं सिद्धयेगं गिभावेसति लिंगमर्थ प्रकासन सामर्थ्य
रूपं आदिप्रते पथेन्द्रागार्ह पत्यमुपतिष्ठतइति श्रुत्यागार्ह पत्योपस्थाने विनिपुक्तस्य
मंत्रस्येन्द्रप्रकाशन सामर्थ्यरूपणे लिंगेनेन्द्रोपस्थाने वियोगादिप्रते इत्यर्थः करिगिरी
श्वरः काल रुक्मीश्वरः विदितमिति इत्यंभूतः परार्थेकप्रवृत्तिकः अतइत्यस्य चे
ष्टारूपप्रमाणं तं नाशनीयम् इत्यग्रेतनेनान्वयः लोलमिति गुरुणां सान्निध्याव
पि क्वाभ्यां नापकाभ्यां समपोचितो विधिर्नोत्सृष्टः पश्चालोलङ्कृतपानापिकपा विप
क्षस्य सपत्न्यादेर्दिशउपन्यासे तत्स काशादागतोसीति सूचनेकते नापकेननेतिसूना
पाशीरो विधृतं संचालितम् ततस्तद्वृत्तांतपरीक्षणे नापिकपाकते सत्य कर्तनमस्कारः
विलक्षण वास्थितः ततईषन्नाम्नकपोल क्वांतिर्पस्यतादृशेनापिका पा मुखे कोपा
तिशया ज्ञाते सति तत्पादयोर्दृष्टिपातेनैवानतः प्रणतइति किमसुभिरिति व्याख्यातं

१०
 जन्मत्वं साधुत्वं प्रतोपमीशमात्मभुवो ब्रह्मणोपिकारणमानंति वेदाः सकचं लक्ष्यः
 प्रभवउत्पत्तिस्थानं पस्यता द्युभविष्यतीत्यन्वयः विवक्षणे कचिन्त्याः वक्तुमिष्य
 ते तितदर्थः वलादिति नास्तिकोक्तिरिषं हेजनाः शयना निवलात्करुत तानि च
 पापानि वोपुष्माकमकृतान्येव भवंतु पतो वलात्कारेण कृतान्सर्वान् पदार्था
 न्मनुरक्तान् ब्रवीत् इति तद्व्यपरेण सर्वाभिमतार्थं दूषणपरेण आत्मनस्तु
 क्षिप्रीतिः वैकल्ये विषये गभाष्टमे वादे ब्राह्मणस्योपनयनमित्यादौ प्रमाणमित्यु
 क्तं मस्तजनेति दमयंतीति न लोकिः नामवितर्के नाददते न गच्छति आचार
 त्यागिनं विगापति निन्दति असशोमिति क्षत्रेण क्षत्रियेण परिग्रहे क्षमापोग्गपा
 सत्तत्त्वाप्येष्टं सत्तमनोऽस्यां संकुतलापासमिलाषशीलं पदेषु विषयेषु त्वं ही
 ति वरमुद्रिका वरमुद्रां न पसे न धारयसि अतिर्वैरदसंज्ञाह्यालिंगं गमकं पदौ

कु. टी.

६

नोचित इत्यन्वयः अथ वातवाननु रूपः इत्यन्वयः अत्र दुःखोदेः संभवाव्यप्रमाण
तिष्ठत्यकथनं पेनामेति भवभूतेरुक्तिः नामेति कुत्सने नामप्रकाशपसंभा व्यक्रो
धोपगमकुत्सने इत्यमरः किमपीति काकुः न किमपीत्यर्थः एष काव्यनिर्माणरूपः
प्रमकोपिसमानधर्मोपउत्पत्त्यते आस्ति वा तं प्रतिपत्तः ह्यस्मान्निरवधिरपंकालः
पृथ्वीच विपुलेति क्रमेण प्रोज्यम् अत्र कालोऽप्यपमिति आदिना तोपपतिकं संभवा
व्यप्रमाणमुपदर्शितम् भ्रातरिति पार्थिकं प्रतिज्ञास्यस्य प्रश्नः कुत इत्यनंतरं
मागत इति शेषः नगरादित्युत्तरं वार्तेति पुनः पूर्वस्य प्रश्नः वातुमित्युत्तरम् अंगीका
रे स्तीति अर्थः ब्रूहीति पूर्वस्योक्तिः पुवेत्यादिपांथ वचनम् सत्त्वं जीवतीति पुनः पूर्वस्य
प्रश्नः जीवतीत्यादिसर्वपांथ वचनम् इति संभवः अनिर्दिष्टवक्तृकेति अनिर्दिष्टः वि
शेषतो वक्ता प्रवक्ता यस्येत्यर्थः एवं चैतदेवेति एतल्लक्षणमिति दर्शितम् इति प्रमाणं

राम

५५

12.
 तस्येति न लघु चंद्रव्याख्यातुः स्मरस्येत्यर्थः तत्रासिद्धत्वात्काल्पितमिति भावः
 रतिशब्दः निरर्तुमिति अस्तीति वर्णितुं शक्यमित्यन्वयः व्यक्तमिति हेतुस्तर्कः
 पदिव्यक्तं प्रकटं वलीपान्नतदा साजाकीजलपिना पूर्वपत्र अन्यथापूर्णे सति अ
 र्त्तः समुद्रस्य जलं गंगौघो निर्भासितं तिरस्कृतं सत् शंभु कंठसमानवर्णं नीलं कथं
 स्यादित्यन्वयः इत्यर्थोपपत्तिः स्फुटमिति हेतुत्वे कर्तृपंतस्तर्कशीला अपिलोकात्
 वावलग्नमपश्यंतस्तवावगंतं मध्यमसदिति स्फुटमेव निश्चिन्वते कुलपर्वतश्च
 षष्ठमत्वेनाप्यवसितम् स्तनद्वयमाधारं विना यदास्ते तत्त्विदं मकरध्वजस्येंद्रजालं मा
 पारचितं मतीमः इत्यन्वयः इत्यनुपलाब्धिः अभूतेति ईश्वरं प्रतिभक्तस्योक्तिः पूर्व
 मभूतं अभूतपूर्वं ईदृशं मम किं कभावि न किंचित्सर्वशीतातयादिदं दंसहेरियतो
 मम सद्गुणमेव दुःखमाप्ति किंतु हेनाय तव शरणागतानां भक्तानां नदग्रे पराभवो नानुत्पन्नः

पादरवां बुजमिति तथा सत्यं बुजमाधान्ये मंजीरसिंजितान्वयायोगात् इत्युपमैव नरु
 पकमिति ज्ञेयम् इति संसृष्टिः तलेष्विति तदा माहृत कं पितानां मलीरुहाणां तले
 शुक्लापाश्रवे पंत कं पमाना आसन् तत्रोत्प्रेक्षते शशां करूपेण सिंहेन अस्मिन्ना
 कृतीनां तमोलक्षणगजानां परिवारत्वं उद्भवेति गुणानां चेति तार्त्तियाधिकरणकस्य
 त्रयं अस्यार्थः गुणभूतानां पदार्थानां पुरार्थत्वात् मुख्यप्रधानार्थत्वात् परस्परम
 संबन्धः कुतः समुत्पात्तः प्रप्रधानत्वसात्त्यादिति पद्याभाष्यकारमते पावनेष्टीनामा
 धानस्य चाहवनीपार्थत्वात् परस्परं नागां गीभावसंबन्धः पद्यावार्तिककारमते अ
 ग्निसमिधनार्थानामंत्रविशेषरूपाणां निविदांता मये नां चेति संक्षेपः एतदधिकार
 ण पूर्वपदसिद्धांतौ प्रकृतानुपयोगान्नदर्थितौ स्वस्य नाशेति स्वस्य नाशरूपमु
 पचरितं पदकरुतिलवनमित्यर्थः तथा च तमो शो उपचारेण न्वय इति भावः न चैवं

न चैवमपि ततोऽस्य विशेषणस्यानन्वयात्कथं नृपकसिद्धि रित्याशङ्क्या
 स्वरूपेति कोटिकारेण निगरेण न लक्षणमूलैति साधवस्तानलक्षणम्
 लेनेत्यर्थः १

॥म

१

कारप्रकरणम् यथासंभवमिति संसृष्टिसंकराभ्यां द्रष्टव्यमपि कानां वेति यथासंभव
 मित्यर्थः स्फुरेति स्फुरमवागम्यमानो भेदोपेक्षामिति विग्रहः एकस्मिन्वाचके अ
 नुप्रवेशोऽवस्थितिः एतत्सर्वमुदाहरणे व्यक्तीभवेति कुसुमेति साधे अतुवर्णने
 पयमिदम् अन्यथा कयापि वनितया चलितया कलस्वरो मेखलाया को व्याः कल
 लः कोलाहलो विदधे किं भूतया कुसुमसौरभेन परिभ्रमतां भ्रमराणां संभ्रमेण त्व
 राविशेषेण संभ्रता समृद्धा शोभा यस्यः तथा अलकालोलापस्यां तादृशी दृश्यस्याः
 सप्त्या भूतयेति आनंदेति आनंदेन मंचरं यथा स्यात्तथा पुरंदरेण देवमुक्तं अर्पितं
 माल्यं पत्रतादृशम् मरिचासुरस्य मौलौ मल्लके रुचेन निहितं मंजुमनोऽं मंजीरस्य
 नूपुरस्य सिंजितं पत्रतादृशं मनारमं अं विक्रापाः पादांबुजं अंबुजसदृशं चरणानो
 स्माकं विजयापभवत्विश्वयः अत्र यदांबुमित्युपमितसमास एव ननु मपूर व्यं स कादिवत्

कु.टी.

८

तरि श्रेष्ठे हारमध्यमणावपीति विश्वः प्रतिशयोक्त्यास्तनत्वेन मेघानामध्यवसानरूपायाः ग
र्भे वेत्यनेन तिलतंदुलन्यासेन स्फुटावगम्यमानभेदायाः संस्पष्टैः स काशा दैलक्ष्ण्यं दाशितम्
एवमग्रेपि चमत्कृतिजनने परापेक्षत्वादं गां निभावमाशंक्यारु परस्यरेति अंगुलीभिरिति
शशी अंगुलीभिरिव मरीचिभिः केशसंचयमिव तिमिरं तगृह्य कुडलीकृतं सरोजलोचनमि
व पत्रतादृशम् रजनीमुखं चुंबतीत्यन्वयः तस्मापेति उपमावकुलसंदर्भपाठादित्यर्थः
मुख्येति मुख्यार्थरूपं पत्कुडलीकरणरूपं लिंगं पुष्पसाधारणधर्मस्तस्यानुकूल्यादि
त्यर्थः उत्पापकत्वाविशेषात् अंगत्वाविशेषादित्यर्थः चंद्रस्य चुंबनोत्प्रेक्षापादां पत्यव्य
वहारसमारोपात्मकसमासोक्तौ चापेक्षितस्य नापकसाधर्मस्योपमाभ्यामसमर्पणत्वं क
थं तपोस्तदंगत्वमिति शंकते पश्यतीति मरीचिभिरिवेति मरीचिभिरिवांगुलीभिस्ति
मिरमिव केशसंचयं इत्यन्वयमित्यर्थः एकैकविधप्रत्यार्थरूपस्याभेदाध्यवसायेने

ताम

८

सत्युपमां गीकारेपि किं वाच्यं तदंगीकारे प्रधानान्वयेऽप्यपचायश्रयापत्तेः तद्वेक्षयाऽप्रधाते
 तमोऽंशे तदंगीकारेण रूपकस्यैवौचित्यादिति न दृष्टव्यानामपि सिद्धेदित्यनुवर्तते उन्नेदा
 नसिद्धेदित्यन्वयः इवशब्दस्य सादृश्येऽपि सिद्धतरत्वेनासतितात्पर्यग्राहके संभावनावाच
 कत्वा संभवादिति भावः रूपकं तु न्नेदां तात्पर्यग्राहकमस्तीति शङ्कते नन्वेति एवमु
 क्तौ तमो गजानामित्युक्तौ तस्याचसाधकांतरस्य साधकांतरादृष्यकत्वात् रूपकस्योन्नेदांग
 त्वमविकलमिति भावः अवन्ति सवितुः सूर्यस्य तुरागवली अश्वपंक्तिर्नोऽस्मानवतु के
 वनमः श्रियोगगनलक्ष्माः भरकतमयस्तनौ तस्यास्फुरितो दासिनामध्वराणिनामेकल
 त एकवली वेत्युन्नेदासूर्यतुरागाणां हरित्वत्वात् कथं भूता सम्पगतिलंघितास्तुंगा उच्चाः
 प्रोपतमेघा यथा एकावली पद्मे पद्मे सतनौ तस्यास्फुरितो दीप्तिवन्मध्यगतः अरुण
 रश्मिनामकोनेता सार्धैर्यस्यां स पद्मे अरुण आरक्तः नापिकोदारमध्यमणिः नापकेने

3

त्यन्वपः तपोर्वीक्ष्य समासोक्तोपमयोः आवपकाभेदाध्यवसायेनोपपत्तौ कृतमन्वयां
 तरसमासांतरकल्पने तगौरवोत्पाशयेनाह यद्वेति तनुत्वदीर्घेत्पादौ पूर्वनिपातनिप
 मानुरोधेन पद्यासंख्यक्रमपरित्यागः तस्याच्चांगुलीमरीच्योस्तनुत्वतीरं घृत्वाभ्यां निमि
 रसेशसंचयपोरावरणरूपत्वनीलत्वाभ्यां सरोजलोचनयोर्दीप्तत्वकांतिमत्वाभ्यांच
 सादृश्यं बोध्यम् प्रातिस्वकरूपेणांगुलित्वमरीचित्वादिना अनुगतेति अनुगतं पत्ता
 दृश्यप्रयोजकं रूपं तनुत्वादिकं तेनेत्यर्थः एतच्च सादृश्यपरिकृतिमित्यभिप्रायेण सिद्धं तादि
 ति तदुक्तं साधर्म्यं त्रिभिर्धर्मैः प्रधानमभेदप्रधानं भेदाभेदप्रधानं चेति उपक्रम्य विधा
 नाचोभेदाभेदसाधारणसाधर्म्यमूलत्वमिति ननु भेदाभेदरूपांशद्वयोपेतायाऽ
 पमायाभेदांशस्यानुपयोगात्कथं तस्याऽप्रेक्षाद्युपयोगित्वमित्याशङ्क्यपरिहरति
 नहीति प्रकाशश्च शीतापनयनं चेति द्वंद्वः शीतालुः शीतार्तः शीतो ह्येभ्यस्तदसहने

ति चालुः ॥

कु.सि
१.

तिवारयतीति संस्कृतम् अत्र हवीं देऽनुप्रासः तृतीयपादे रूपकमिति तयो संलक्षिः वाच्य
प्रतियोगिकत्वादिति वाच्यम् प्रतियोगिमतिसंबन्धियस्य तद्वच्चम् प्रतियोगिकं न तत्त्वादित्य
र्थः एवं च काव्यावाच्याद्वेभानुप्रासादेः शब्दालंकारस्य तदनुपवेशको न वाचकानुपवेश इति
वक्तुं युक्तमिति भावः सत्युष्करेति पस्यां नगर्ग्य ए एणि दृक् उ घानवा पी पपसी वना एगृहेर
मं ते क्रीडंति कीदृशे समीचीनैः पुष्करैः कमलैः घोतिनोपेत रंगास्तच्छे भावति गरुपक्षे स
मीचीनैः पुष्करैर्वीचभांडमुखैर्घोति नोपेत रंगो नृत्यम् मित्तच्छे भिनीत्यर्थः पुष्करं करि
रुस्तामे वायभांडमुखे जले म्योम्नि एवं डफले पद्येत्यमरः श्लेषमिति केति श्लेषो मिति रि
वमति मूलं यस्येत्यर्थः रागवतीति रागो नु रागो रक्तिमा च अंवरमाकाशं वस्त्रं च न च
त्रविशेष एता म्या प्राभेदाध्यवसायापेक्षणे पिसदृशत्पुष्करे इत्यादौ शब्द साम्यमात्रे
एण्युपमोपपत्तेः नतववेक्षेत्यत आरु शब्देति शब्दतोऽर्थतो वेति शब्दप्रयुक्तमर्थप्रयुक्तं

ताम

१.

मकं वरणं तत्र तस्मिन् दो विलीयेति आग्निसंयोगेन च तादिवत् केनापि हेतुना विलीन
 तां प्राप्येत्यर्थः विकचं विकाशितं जडभावः शैत्यम् मदन एव शिखी वन्दिः संरंभस्ताप्यं
 सितमिति स्फटिक कुंभांतः स्थित्याशेषतीकतैः सुध्रीकतैः जैलेः सितमौक्तिकमित्यन्वयः
 मुखेनेति संयोहः सहस्रः लक्षपित्वेति स्फुरमेकत्र विषये शब्दार्थालं कृतिरूपमिति सूत्रे
 णेत्यर्थः स्पष्टेति अथो नंतरं दिनरूपं परविंदं संवु कोचसंकोचमगमत् कीदृक् स्पष्टं
 च संतउल्लसंतः किरणाश्च केसराणि यस्यास्तथाभूता सूर्यविंबरूपा कर्णिका वराटी
 प्रस्य तश्चिष्टा मकाशभावेन परस्परं मिलिताः अष्टदिशा एव दलानीकलापाः तन्मुखे
 नावतारो यस्यास्तादृशी वक्रा अंधकाररूपा मधुमावलिर्पे न तथाभूतमित्यर्थः पदभेदेने
 ति सोऽणत्विहं त्यगामो जो एग्रमरुमहं तला आणं तरुणा एहि अल्लुटिं परिस्रंति
 सि वारै ई सनास्त्यन गामे प एतां स्फुरल्ला वणं तरुणा नां हृदया लुं ठतुं परिसर्वंती

तत्रैववालां प्रिलादाहण इत्यत्रवदयमाणेति संकि तापिपरतिवदयमाणेत्यर्थः त
 जोस्तदुणकाव्यालिंगयोः तन्मूलः संकरमूलः ताभ्यां संकरभ्रातिमभ्यां तयोः संकर
 भ्रातिमतोः तस्य उदात्तस्य हेतुमतः कार्यस्याभेदकथनं तस्यागलीलापितस्य कार्यमि
 ति च वक्तव्ये तदेतस्यागलीलापितमित्यभेदकथनम् तदीयेति राजकीप इत्यर्थः अत
 व्यौदायेति असत्योदाय इत्यर्थः तन्मूलकस्येति वितरणे त्वर्षे पक्षे सापि हेतुलंका
 रमूलकस्येत्यर्थः ननु राजसंपत्समये व्यंजनागम्यत्वेन वाच्यत्वात् कथं वही नामको
 दातालंकारेण सहैकवाचकानुमवेशकथनमित्याशंकापामाह वाचकशब्दस्येति
 त्रपाणामिति एकउदात्तातिशयोक्त्योः अन्यो व्यंज्योदात्ताप्रस्तुतमसंसाप्रस्तुतां कुरात्य
 तरयोरित्येवं त्रपाणं परस्परमित्यर्थः उदात्तालंकारस्य हेतुलंकारांगतायाः पूर्वमु
 क्तत्वात् उदात्तातिशयोक्तिं संकरस्यापि तदंगत्वमिति शंकां निरस्यति उदात्तादिमात्रस्येवेति ताम्

वापत्कविसंमतं साम्प्रतं तत्प्रतिपादन इत्यर्थः सर्वविधे सर्वप्रकारे पथेति चेदि आह
 दन इति धात्वनुसारात् चंदपद्यत्वर्थं अन्वयो न्वर्थतामा तस्मान्न त्म रूपस्याप्युक्तत्वा
 त् विभक्तेति सहसस्तत्र भैसीवनेन दमपंत्या उपानेन हतचितो व्यविचितः कथं भू
 तेन चंद्रकिरणश्लेषादानैरंगीकृतैर्निष्पंदैः हृत्तैश्चंद्रकांतघटितैस्तूरुणामालवा
 लैर्विफलीकृतजलसेकप्रकालरूपगौरवेणोत्पथः शब्दविवस्थितेति शब्दप्रपुक्ते
 त्वर्थः तथाच मम प्राधान्यमर्थमर्थभेदविषयमिति भावः प्रतिक्षिप्यते निर्वाप्यते को
 यं तर मनेनेति प्रतिक्षेपो विरोधः मुक्ता इति विदुषां भवनेषु मंदिरेषु केलौचुरतः क्री
 डाणां विचित्रास्त्रात् हारात् गालिताः मार्जनीभिरपसारिताः प्रातः काले श्रंगणमा
 ते चलतां बालानां चरणलाक्षा रसेनारुणमुक्ताः दूरदृष्टिमवीजशंकितपिपः क्री
 डाशुकापत्कर्षणत्वा कर्षति तत् भोजनरूपे स्थागस्य दानस्य लीलापितम् इत्यन्वयः

उदात्तादीत्यादिपदेन हेत्वलंकारपरिग्रहः हेत्वलंकारादीत्यादिपदेन चाप्रस्तुतप्रशं
 सापरिग्रहः तत्रापि निरतिशयैश्वर्यवित्तौणोत्कर्षपर्यवसायिनो हेत्वलंकारस्यै
 व तादृशवितरणरूपकार्यपरिष्कारद्वारा तदस्य प्रस्तुतसाजसंपदुत्कर्षप्रशंसारू
 पाप्राप्तप्रस्तुतप्रशंसाप्राप्तगत्वमनत्वद्रुतातप्यवर्णनारूपस्युक्तिसंकारस्याप्यवे
 द्येति भावः पद्यायोग्यमिति तथाहि उदात्ततदुण्योरंगांगिभावसंकरस्य चांगांगिभा
 वेन संकरः तथा भ्रांतिमदुदात्ततदुण्योरंगांगिभावसंकरस्योदात्तांगक हेत्वलंकारादिसं
 देहसंकरस्य चांगांगिभावेन संकरः इति सूक्ष्ममतिरूढनीयं स्वकीत्यनुवृत्त्यपेक्षं
 नाम स्वनामवोनिवधनग्रंथप्रतिमनुवदति अनुमिति स्वग्रंथस्य प्रामाणिकत्वं
 सूचयतु प्राह चंद्रालोक इति शारदागमसंज्ञकचंद्रालोकमूलभूतौ ग्रंथः शार
 द्दालागमेन चंद्रस्यालोक इति श्लेषः तस्माच्च कुवलयानंद स्वग्रंथोऽभूत् कुवलयस्य

कु.टी.

१२

कुमुदस्यानंदरतिच ॥=॥ श्रीशिवं श्रये ॥= विष्णुदं दमहात्म्य रामचंद्रात्मज मना
विदुषा वै घनाद्येन कृतालंकारचंद्रिका १ एतां कुवलापानंदप्रकाश नविशारदां
विदां कुर्वंतु विद्वंसो काव्यतत्त्वविदां वराः श्लोककुवलापानंदश्चंद्रालोकोत्पितो
पितृन् प्रतिष्ठांस्तभते नैव विनालंकारचंद्रिका २ इति श्रीमद्रामचंद्रमहात्मजवै
घनाद्यकृतकुवलापानंदव्याख्यालंकारचंद्रिकासमाप्ता ॥=॥ राम ॥ :०: :०:

राम

१२